

Hvorfor har Euro-krisen været så langstrakt, og hvorfor har Europæiske institutioner ladet arbejdsløsheden eksplodere.

Man kan ikke forstå den fælles Europæiske valuta uden at forstå dens historie. Euroen var bragt til verden af politiske arsager. Økonomi spillede en mindre rolle. Det er ironisk, fordi en beslutning om at opgive sin selvstændige valuta er en af de vigtigste økonomiske beslutninger et land kan tage.

Der er ikke nogen politisk union, som binder Eurozonen sammen. Beslutninger træffes som et kompromis mellem 17 uafhængige nationer. Det er en inefficent og langsom process.

Mangel på politisk union er en voldsom begrænsning på valutaunionens evne til at håndtere økonomisk og finansiel krise. Det implicerer at lande som er ramt af krise bliver fastlåst i en bekostelig tilstand med deflation. Justeringsmekanismen minder om den som var i kraft under guldstandard for næsten 100 år siden. Den økonomiske pine skaber politisk konflikt, som kunne være årsag til krise i fremtiden.

Alternativet til mere integration er en form for opsplitning af Euroen. Hvis medlemslandene ikke kan blive enige om en fælles politik, er den logiske løsning at bevæge sig tilbage til uafhængig økonomisk politik og uafhængige valutaer. Ideen om opsplitning af den fælles valuta er kompleks og forbundet med en del mystik. Der er mange myter som skal bekæmpes.

Den originale version af Euroen er død. En ny version er ved at blive konstrueret. De Europæiske embedsmænd i Bruxelles og Frankfurt kalder den nye Euro for EMU 2.0. Men den er endnu ikke færdig. Det er for tidligt at sige med sikkerhed hvilken type valuta Euroen vil blive i fremtiden, og om den kan overleve den nuværende økonomiske og sociale krise.

Europas skæbne og bevægelserne i de globale finansielle markeder er tæt forbundet med hvordan Euroen udvikler sig.

Bliver det en stærk valuta? Bliver det en blød valuta? Eller bryder den sammen? Hvordan vi kommer igennem den nuværende overgangsfase vil bestemme Euroens egenskaber i fremtiden, med konsekvenser for millioner af borgere i Europa.